

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Prvdentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

PRODIGALITAS.

3 D A N S operam occulte, vt castrum quod Plato iniuste detinet, reuertatur ad Titium verum dominum, principaliter zelo iustitie, non peccat, quia quilibet debet proximum iuuare, & in persona, & in rebus, & hoc quando credit, quod verus dominus aliter non poterit habere, & quod ex hoc non sequetur mors, neque scandalum quod raro euenit: ideo hoc non est alicui consulendum, neque predicandum. Si vero ex odio, vel alio malo fine fieret, peccatum esset, & mortale: argu. ea. fertur. 1. q. 1. non tamen teneretur restituere, quia rem alienam non tulit, licet in modo auferendi deliquerit.

3 N O N licet alicui priuatæ personæ proditoriè occidere veneno, vel huiusmodi, hostem capitalem alicuius domini, vel ciuitatis, neque ad hoc priuatum inducere, licet quis possit peccato priuati, parati ad hoc vti, vt dicit Arch. Flo. secunda par. ti. 1. c. 22. §. 8. & infra, tyrannus. §. 1. Videtur tamen Archie. ibi non firmare pedem, cum dicat sic a peritis audiuisse. Ego autem dico quempiam peccato alterius parati, vti non posse, quando talis actus non nisi cum peccato fieri potest, sicut est maleficium, quod semper cum peccato fit: secus de mutuo, quod sine usura fieri potest. Concord. Caie. ver. maleficium.

PRODIGALITAS.

P Rodigalitas vitium est, quo quis superflue, & sine necessitate erogat bona sua contra virtutem liberalitatis. Si autem sit pura, & non alteri peccato admixta, peccatum veniale est, quia non est contra charitatem sed præter. secundum Caietan. ibi in summa. Si autem impietati, vel adulterio, vel alteri mortali peccato fuerit iuncta, erit mortalis, sicut si pater prodigè expendens bona, filios in miseria relinquit, Hoc enim ad impietatem vergit, & propterea mortalis efficitur prodigalitas: & sic de alijs iudicabis, quando mortali agitur appetitu: secus si veniali.

PROXENETA.

PROFESSIO.

P R O F E S S I O expressa de necessitate quinq; requirit. Primo, quod profites compleuerit annu 14. in masculo, & 12. in femina. c. 1. de reg. lib. 6. aliter fit in infulis, supra Nouitius. §. 2. & 8. Secundo, quod professio fiat ei, qui potest religioni incorporare, vel de eius licentia, vel nomine, quia sic posset habere ratum: aliter non posset ratum habere. Tertiò, quod fiat religioni approbata, c. vnic. de voto. in 6. Quarto, quod prælati requirant concilium, capituli. Quintò, quod fiat de tribus votis. Si enim deduceret in pactum, quod non intenderet de vno aliquo voto se obligare, licet de alijs non esset professus: secus si non deducit in pactum, & promittat seruare seruanda, & c. quia intelligitur de omnibus. supra, Nouitius. §. 5.

2 M A S C V L V S siue femina profites in manibus alicuius religiosi religionis, efficiuntur religiosi, licet non ingrediantur monasterium, sed in domo sua remaneant, secundum Pan. in c. insinuante, qui cler. vel vo. etiã quod non recipiant habitum, dummodò sint expressè professi: ex quibus colligitur, quod habitus non est de substantia religionis. Ad hoc facit cap. porre. c. 1. de regul. & Inn. in d. c. insinuante.

PROXENETA.

P R O X E N E T A, qui mediator existit inter negotiatores, quando vititur fraude, & mendacijs inter eos (vt facere solent) non solum mortaliter peccat, sed etiam restituere tenetur, si quid sibi applicat ultra suam mercedem: vt cum dicit venditori, quod non inueniuntur nisi decem, & emptori quod non potest habere, nisi pro vndecim, & illud vnum tenet pro se, vel quando accipit ab vno aliquid muneris, & defraudat alterum. infr. vltima. §. 39. & 40. vide aliquid.

PRUDENTIA.

P R U D E N T I A carnis, qua aliquis habet pro ultimo fine vitæ sue bona corporis, secundum Th. 2. 2. q. 55. a. 1. & 2. manifestè mortale peccatum est, quia per hoc Dei inimicus constituitur. Rom. 8. Prudentia carnis inimica est Deo

Deo. Et quia sic Deum pro ultimo fine quis habere non potest, cum non possint duo ultimi fines esse. Si verò non habeat carnis delectationem pro ultimo fine, sed affectu aliquo inordinatum, qui tamen non auertit à Deo, erit veniale. Quia præter charitatem, non contra, est.

PVRGATIO CANONICA.

PVRGATIO multis modis dicitur quandoque pro purgatione spiritali capitur, sicut dicimus per poenitentiam, & baptismum peccata purgari, cap. cum omne. de consec. dist. 2. quandoque dicitur vulgaris, quæ fit ferro candenti, aqua bullienti, vel duello: de quibus si quis euaserit, dicitur purgatus. Sed hæc prohibetur sub poena mortalis peccati. in c. mennā. 2. q. 5. & de purgatione c. per totum. quia hoc est iurare Deum. Alia dicitur canonica, à iure canonico statuta, quando quis de crimine sibi obiecto vult se immunem ostendere, & hæc fit quandoque per iuramentum infamati coram iudice suo, & iuramento testium compurgatum, qui tot esse debent, quot enormitas criminis requirit, & bonæ opinionis, & de quibus sit verisimile, quod non periurent. de purga. cano. per totum. & 2. q. 5. ferè per 10.

² QVANDO quis apud suum iudicem infamatus est, & infamia publica laborat, & apud graves, & bonos viros, & non est orta ab inimicis, tunc iudex debet præfigere terminum, ut si quis vult accusare, compareat, qui si compareat, audiatur canonicè, si non compareat, & infamia crebrescit, procedat iudex ad inquisitionem, & si nullus appareat etiam denunciator, nec conuincitur, tunc compellat eum iudex ad purgationem canonicam, secundum not. lo. gloss. in c. presbyter. 2. q. 5. suprā. Inquisitio. vide aliquid. per totum.

³ SUSPITIO verisimilis sufficit ad inducendam dictam purgationem, quāvis non sit quis infamatus, sed ut temeraria suspitio repellatur. c. si quis. eod. Violentia autem suspitio sufficit

ad sententiam, c. dixit. 23. q. 1. & Inn. & Host. in d. c. si quis. Aliqui dicunt, quod talis infamia etiam verisimilis, non sufficit, si non est infamis, nec semiconuictus, nec accusatus: secundum Ray. in sum. confess. quia hoc nullo iure cauetur, & quia sic prælatis aperiatur via ad vindictam, & hæc opinio videtur rationabilior.

⁴ ACCVSATVS, & iudicatus, si indicta sibi purgatione deficiat, debet puniri ac si fuisset conuictus, c. de homicidio. Quod si per modum inquisitionis, vel denuntiationis agatur, poena erit arbitraria, secundum Goff. Hosti. & Pan. in c. accedens. de accus. Idem dic, si propter infamiam tantum est processum extraordinarie punietur, ut est casus in ca. significasti. de adulterio. & cum iudex ex presumptione procedit, debet multum temperare sententiam, ut not. in c. afferre. de præsump. Quando verò, crimen est notorium, vel apparet accusator, non debet reus ad purgationem recipi, etiam si offert. cap. 2. eod. tit. & c. cum dilectis.

⁵ DE forma iuramenti se purgantem, vide in c. si quis viduam. d. 50. & cap. quotiens. eod. tit. De numero autem compurgatorum, & quales esse debeant, in d. c. presbyter. c. inter sollicitudines. eod.

PVRGATORIVM.

PVRGATORIVM negare mortale peccatum est, quia contra diuinam iustitiam, & etroncum, & à fide alienum est, secundum Tho. 4. sent. d. 21. q. 1. a. 1. q. 1. & secundum Greg. Nil. qui negat purgatorium, hæreticum incurrit. Et fuit error Græcorum, quem recognoscens in concilio Florentino abiurarunt. Potest etiā per sacram scripturam rectè intellectā probari. Nam dicitur primæ Cor. 3. Si quis superedificat super fundamentum hoc aurum, argentum, lapides preciosos, ligna, fœnum, stipulam, vniuscuiusque opus manifestum erit: dies enim declarabit, qui in igne reuelabitur, & vniuscuiusque opus quale sit, ignis probabit. Si cuius opus arserit, detrimentum patietur, ipse autem saluus